

19) Udkastets § 5:

Forhandlingerne bør saavidt muligt foregaae mundtligt.

Det Væsentligste af Forhandlingerne, saavel som den ved mindelig Overenskomst eller Kjendelse tilveiebragte Afgjorelse af den forhandlede Sag, besørjes af Formanden indført i Protokollen, der ved Forretningens Slutning bør oplæses, samt underskrives saavel af de tilstedeværende Parter eller deres Befuldmægtigede, som af Afsløsningsmændene.

De fornødne Protokoller ville, forsynede med Indenrigsministeriets Autorisation, blive Formændene tilstillede uden Betaling. Naar de fuldstrevede Protokoller ei mere kunne ventes afbenyttede, blive de at indsende til Opbevaring i Ministeriets Archiv.

Formanden har derhos, naar Sagen er endeligen afgjort, at forsyne de paagjeldende Fæstebreve, saavel Originalen som Reversalen eller Afkomstdocumenter, med Paategning om, at den fastsatte aarlige Godtgjorelse træder i Hovveriets eller det betingede Arbeides Sted.

§ 6.

20) Udvalgets Forslag:

At Ordet „kan“ i femte Linie forandres til „skal“.

21) Udkastets § 6:

Ligesom det allerede ved § 3 i Forordningen af 9de Marts 1838 er tilladt Eier og Fæster at vedtage, at den samme Udpantningsret, der efter den gjeldende Lovgivning have med Hensyn til det Krav, Eieren har paa Fæsteren for Skatter og de øvrige af Fæstet det gaaende Afgifter, som denne har at erstatte, ogsaa skal finde Sted for Hovveripenge, saaledes kan en lige Ret tillægges den til det her omhandlede Arbeide berettigede Eier hos hans Fæstere ved Afsløsningsmændenes Kjendelse for den ved samme fastsatte aarlige Godtgjorelse for bemeldte Arbeide.

§ 7.

22) Udvalgets Forslag:

At Paragraphens sidste Afsnit saaledes forandres:

„Gjør Retsagens Udfald desuagtet en Continuationsforretning af Afsløsningsmændene fornøden, da ville disse have at afgjøre, af

„hvem Omkostningerne ved denne Forretning skulle udredes“.

23) Udkastets § 7:

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjorelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, f. Ex. om det paagjeldende Arbeides Lovlighed, o. s. v., og en mindelig Overenskomst herom mellem Parterne ei kan tilveiebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Afsløsningsmændenes Kjendelse, men i andet Fald bliver Sagen at henbise til Domstolene. Dog skulle Mændene, forsaavidt de dertil see sig istand, fremme Forretningen og saa for det omtvistede Arbeides Vedkommende, skjøndt det vil beroe paa Retsagens endelige Udfald, om og hvorvidt den i saa Henseende af dem trufne Afgjorelse kommer til at træde i Kraft.

Gjør Retsagens Udfald desuagtet en Continuationsforretning af Afsløsningsmændene fornøden, da ville de eventuelle Omkostninger ved denne af Retten være at idømme den Part, hvem Sagens Omkostninger forøvrigt maatte paalægges.

§ 8.

24) Blethingbergs Forslag, tiltraadt af Udvalget:

At som tredje Afsnit tilføies:

„I Mangel af saadan Afgjorelse bliver det af Domstolene at paakjende, hvilken Indflydelse Hovveriets Afsløsning bør have paa Retsforholdet imellem Eier og Forpagter, og hvilket Bederlag der navnlig tilkommer den Sidstnævnte“.

25) Udkastets § 8:

Er den Eiendom, til hvilken det Arbeide ydes, hvis Afsløsning gjøres til Gjenstand for de fornævnte Mands Forretning, bortforpagtet med Ret for Forpagteren til at benytte Arbeidet, da kan, naar Eieren og Forpagteren derom ere enige, det hele Mellemværende imellem dem, der maatte opstaae ved Afsløsningen, indbrages under Mændenes Afgjorelse.

Ogsaa hvor Arbeidets Afsløsning skeer ved frivillig Overenskomst uden Mellemkomst af de